

ISSN 2222-5374

Юридична наука

Juridical science

№2 (104) 2020

www.journal-nam.com.ua

Юридична наука

Juridical science

№2 (104) 2020

www.journal-nam.com.ua

ЮРИДИЧНА НАУКА Juridical science

НАУКОВИЙ ЮРИДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 2(104)/2020

Заснований 27.02.2011. Виходить щомісяця

Свідоцтво про реєстрацію: серія КВ № 20692-10492ПР від 28.04.2014

УДК 34 Журнал внесено в оновлений перелік фахових видань з юридичних наук

(підстава: Постанова Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України № 153 від 14.02.2014)

Журнал 20 квітня 2011 року зареєстровано в Міжнародному центрі періодичних видань

(ISSN International Centre м. Париж)

ISSN 2222-5374

Журнал зареєстровано та проіндексовано у таких міжнародних наукометричних каталогах і базах даних:
Index Copernicus – з 1 січня 2014 року; Safetylit – з 17 серпня 2016 року; Social Science Research Network (SSRN) – з 17 жовтня 2016 року; HeinOnline (William S. Hein & Co., Inc.) – з 27 липня 2017 року

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ:

Вищий навчальний заклад «Національна академія управління» Україна, 03151, м. Київ, вул. Ушинського, 15.
Голова редакційно-видавничої ради С. А. Єрохін. Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4714 від 23.04.2014

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

- Парижський Ігор Володимирович** – головний редактор, доктор економічних наук кандидат юридичних наук, проректор ВНЗ «Національна академія управління»
- Гіда Євген Олександрович** – заступник головного редактора, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри теорії та історії держави і права ВНЗ «Національна академія управління»
- Баранівський Василь Федорович** – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри соціально – гуманітарних дисциплін та іноземних мов ВНЗ «Національна академія управління»
- Білоус Олег Валерійович,** – кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права, кримінології, цивільного та господарського права ВНЗ «Національна академія управління»
- Галуцько Валентин Васильович** – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права
- Дніпров Олексій Сергійович** – доктор юридичних наук, старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права
- Денисюк Станіслав Федорович** – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права
- Карпенко Микола Іванович** – кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права, кримінології, цивільного та господарського права ВНЗ «Національна академія управління»
- Козін Сергій Миколайович** – доктор юридичних наук, старший викладач кафедри теорії та історії держави і права Національного університету бізнесу і природокористування України
- Куркова Ксенія Миколаївна** – доктор юридичних наук, старший дослідник, завідувач відділу науково-практичних експертиз та законоректних робіт Науково-дослідного інституту публічного права
- Матвеев Сергій Васильович** – кандидат юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету, «Національна академія управління»
- Нікітін Юрій Вікторович** – доктор юридичних наук, професор
- Різак Михайло Васильович** – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права
- Шнипко Олена Володимирівна** – кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права, кримінології, цивільного та господарського права ВНЗ «Національна академія управління»
- Інга Кавка** – PhD, професор, кафедра європейського права Ягеллонського університету (Польща)
- Роберт Ціхуж** – доктор юридичних наук, LL.M (Польща)

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Україна, 03151, м. Київ, вул. Ушинського, 15, к. 210

Тел.: (044) 242-10-84; (044) 242-10-74 E-mail: Legal@nam.kiev.ua Адреса сайту: www.journal-nam.com.ua

Відповідальний секретар: кандидат юридичних наук Шкарупа Костянтин Вікторович (kvsh12@ukr.net)

Комп'ютерна верстка: Кандиба Тетяна Петрівна

Рекомендовано до друку вченою радою ВНЗ «Національна академія управління» (протокол № 2, от 13 февраля 2020р.)

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, назв підприємств, організацій, установ та іншої інформації несуть автори статей. Висловлені у цих статтях думки можуть не збігатися з точкою зору редакційної колегії і не покладають на неї ніяких зобов'язань.

Передруки і переклади дозволяються лише за згодою автора і редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Підписано до друку 19.02.2020. Замовлення № 058.

Папір офсетний. Друк офсетний. Наклад 300 прим. Формат 70x100 1/16

Віддруковано у друкарні «ФОП Кандиба Т. П.» м. Бровари, бул. Незалежності, 16.

Свідоцтво про внесення вигоготовлювача до Державного реєстру ДК № 5263 від 20.12.2016.

© Юридична наука, 2020

© «НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ», 2020

**КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ.
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО
CRIMINAL LAW AND CRIMINOLOGY.
CRIMINAL-EXECUTIVE LAW**

DOI: 10.32844/2222-5374-2020-104-2.01
УДК: 343.85

Бодунова О. М.,
доцент кафедри кримінального права та кримінології
Університету державної фіскальної служби України,
кандидат юридичних наук

**ОКРЕМІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ЗМІ ІЗ
ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ У ЗАПОБІГАННІ
ЗЛОЧИННОСТІ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ**

Актуальність статті полягає в тому, що ситуація, яка склалася у сфері взаємодії правоохоронних органів і ЗМІ характеризується недостатньою нормативно-правовою базою, зокрема, в частині чіткої регламентації вказаної взаємодії; неоперативністю правоохоронних органів у поширенні інформації щодо своїх заходів. У статті розглянуто основні аспекти взаємодії засобів масової інформації та правоохоронних органів України у запобіганні злочинності в інформаційній сфері. Запропоновано напрям подолання проблеми неефективної взаємодії вказаних органів, такий як: проведення відповідних навчань представників правоохоронних органів, що частково вже втілено в життя, але лише в діяльності одного правоохоронного органу – поліції. А це доцільно запровадити у всіх правоохоронних органах. Запропоновано заходи покращення взаємодій правоохоронних органів із засобами масової інформації, такі як: створення та прийняття нормативно-правового акта, де б регламентувалися взаємовигідні положення діяльності правоохоронних органів та працівників засобів масової інформації у запобіганні злочинності, в першу чергу тієї, що вчиняється в інформаційній сфері; співпраця правоохоронних органів повинна здійснюватися з тими журналістами, які розуміються у сфері юриспруденції, що мінімізує випадки неправильного трактування юридичних термінів і пов'язаних з цим подій, а також перекручування відповідних фактів. Представлено рекомендації щодо взаємодії зі ЗМІ, такі як: відкритість та прозорість діяльності правоохоронних органів у сучасному демократичному суспільстві; необхідність залучати експертів як міжнародних, так і національних; необхідність залучати суспільство до обговорення і впливу на вирішення деяких питань; залучення до спілкування з журналістами безпосередніх виконавців роботи; підвищувати свій професіоналізм журналістам та ЗМІ. Визначено, що необхідність реформування законодавства з приводу взаємовідносин правоохо-

ронних органів із засобами масової інформації, яке передбачатиме механізм їх співпраці та мінімізацію матеріальних та інших затрат на забезпечення ефективної взаємодії є дуже важливим етапом, який гарантуватиме ефективне функціонування даних інстанцій.

Ключові слова: взаємодія, проблеми, ЗМІ, правоохоронні органи, злочинність в інформаційній сфері, запобігання

Актуальність теми. Право на вільний доступ до інформації, свободу слова, думки, на отримання інформації про діяльність державних органів є одним із найважливіших прав людини, яке можливе у демократичному суспільстві. Головну роль в реалізації цих прав відіграють засоби масової інформації (далі - ЗМІ), які при взаємодії з державними органами мають доступ до відповідної інформації і можливості для її донесення до кожної особи. Подальший розвиток демократії, забезпечення прав і свобод громадян нерозривно пов'язані з підвищенням ефективності діяльності державних органів [1, с. 29].

Зазначимо, що дуже часто саме правоохоронні органи взаємодіють із ЗМІ і їх звернення пов'язане з потребою допомоги в розслідуванні кримінальних правопорушень, а саме: виявлення свідків і потерпілих, одержання даних про обставини вчиненого кримінального правопорушення, встановлення й розшук злочинця, виявлення викраденого й слідів кримінального правопорушення [6, с. 154].

Взаємодія правоохоронних органів із засобами масової інформації дозволяє їм в процесі своєї діяльності більш ефективно і раціонально використовувати власні інтелектуальні і матеріальні ресурси; оптимізувати рішення слідчих і оперативно-розшукових завдань; підвищувати результативність процесуальних, розшукових, правовиховних та профілактичних заходів; формувати адекватну громадську думку про роботу правоохоронних органів [2, с. 211].

Ситуація, яка склалася у сфері взаємодії правоохоронних органів і ЗМІ характеризується недостатньою нормативно-правовою базою, зокрема, в частині чіткої регламентації вказаної взаємодії; неоперативністю правоохоронних органів у поширенні інформації щодо своїх заходів.

Аналіз останніх публікацій. Можливості використання засобів масової інформації як фактору сприяння запобігання злочинності в інформаційній сфері розглядали чимало вчених: М.Т. Андрійчук, Т.С. Андрійчук, В.Д. Берназ, В.В. Власюк, та інші.

Формулювання цілей (мети) статті. В основу дослідження покладено розгляд теоретичних положень щодо напрямів покращення взаємодії ЗМІ із правоохоронними органами у запобіганні злочинності в інформаційній сфері та розробка теоретичних та практичних рекомендацій з даного питання.

Виклад основного матеріалу. Сучасний рівень співпраці слідчих та працівників ЗМІ в процесі протидії злочинності не можна охарактеризувати як високий, про що свідчить часткова «закритість досудового розслідування». Це пов'язано, насамперед, з таємницею досудового розслідування. З цього приводу В.Д. Берназ визначає такий принцип взаємодії вищевказаних органів із ЗМІ як поєднання гласності розслідування із забезпечен-

ням слідчої таємниці. Слідчий самостійно визначає, яку інформацію та в якому обсязі надавати представникам громадськості або ЗМІ, з тим, щоб це не зашкодило процесу розслідування та не спричинило виникнення певної форми протидії розслідуванню кримінальних правопорушень [2, с. 157].

При використанні можливостей ЗМІ у протидії злочинності треба пам'ятати й використовувати такі «хитрощі» журналістики як, наприклад, «зацікавлення», коли заголовки газет, початкові фрази передач спрямовані насамперед на залучення уваги читачів і глядачів, тобто побудові матеріалу за принципом «перевернутої піраміди» є подавання відомостей у порядку їхньої важливості та зацікавлення. При цьому слід пам'ятати, що повідомлення й публікації з правоохоронної тематики традиційно викликають в аудиторії надмірну увагу. Ця обставина нерідко використовується проти правоохоронних органів. Далека від об'єктивності критика цих органів перетворюється з фактора, покликаного вдосконалювати діяльність, на фактор, що робить середовище функціонування правоохоронних органів несприятливим, а це, у свою чергу, ускладнює боротьбу зі злочинністю. Журналіст, з огляду на інтереси широкої публіки, яка бажає, щоб її не тільки інформували, а й розважали, часто прагне подавати щось нове, несподіване, оригінальне. При цьому вірогідність відступає на другий план [4, с. 20].

Отже, наразі найпоширенішими проблемами взаємодії правоохоронних органів та ЗМІ є:

1. Недостатня нормативно-правова база, зокрема, в частині чіткої регламентації взаємодії правоохоронних органів із ЗМІ [5, с. 219].

2. Відсутність у правоохоронних органів практики відносин із ЗМІ (немає практики відповідей органів влади на публікації ЗМІ – найчастіше це стандартні тексти, написані прес-службами; прес-конференції, брифінги носять формальний характер) [3, с. 28].

3. Недостатній доступ журналістів до керівництва правоохоронних органів (терміново отримати потрібний коментар для ЗМІ практично неможливо).

4. Неоперативність правоохоронних органів у поширенні інформації щодо своїх заходів (коментарі на актуальні теми іноді з'являються у прес-службах пізно) [7, с. 17].

Отже, наразі співпраця представників правоохоронних органів із ЗМІ в сучасних умовах також бажає кращого. Найпоширенішими проблемами взаємодії правоохоронних органів та ЗМІ є:

1. Недостатня нормативно-правова база, зокрема, в частині чіткої регламентації взаємодії правоохоронних органів із ЗМІ.

2. Організаційні прогалини взаємодії із ЗМІ (відсутня налагоджена практика відповідей органів влади на публікації).

3. Недостатній доступ журналістів до керівництва правоохоронних органів (терміново отримати потрібний коментар для ЗМІ практично неможливо).

4. Неоперативність правоохоронних органів у поширенні інформації щодо своїх заходів (коментарі на актуальні теми іноді з'являються у прес-службах пізно).

На нашу думку, одним із напрямів подолання цієї проблеми може стати проведення відповідних навчань представників правоохоронних органів, що частково втілено в життя. Наприклад, майже півроку представники керівної поліцейської ланки сидітимуть за умовними «партами» та вчитимуть основи співпраці із мас медіа.

В Україні стартував спільний проект МВС та Координатора проектів ОБСЄ в Україні «Подальше сприяння вдосконаленню практики взаємодії між правоохоронними органами та працівниками ЗМІ» [8].

Отже, необхідність реформування законодавства з приводу взаємовідносин правоохоронних органів із засобами масової інформації, яке передбачатиме механізм їх співпраці та мінімізацію матеріальних та інших затрат на забезпечення ефективної взаємодії є дуже важливим етапом, який гарантуватиме ефективне функціонування даних інстанцій.

Україні насамперед потрібно розробити ефективну інформаційну політику, спрямовану на інформування громадян і забезпечення розуміння ними того, в чому полягають причини вчинення кримінальних правопорушень в інформаційній сфері, – підвищення медіаграмотності (вміння протистояти спробам маніпулювання собою за допомогою інформаційних потоків) і довіри до держави та інші складові, які допоможуть вибудувати систему захисту кожної людини від негативного впливу такого виду злочинності [9, с. 55-60].

Задля покращення вищевказаної взаємодії, на нашу думку, потрібно здійснити такі заходи:

1) створення та прийняття нормативно-правового акта, де б регламентувалися взаємовигідні положення діяльності правоохоронних органів та працівників засобів масової інформації у запобіганні злочинності, в першу чергу тієї, що вчиняється в інформаційній сфері. З приводу цього звернемо увагу на те, що у 1994 році в Україні була прийнята Інструкція «Про взаємодію правоохоронних та інших державних органів України у боротьбі із злочинністю», але у 2014 році втратила чинність. Принагідно відмітити, що прийняття такого правового акта є важливим в світлі сучасних реформаційних процесів в Україні.

2) співпраця правоохоронних органів повинна здійснюватися з тими журналістами, які розуміються у сфері юриспруденції, що мінімізує випадки неправильного трактування юридичних термінів і пов'язаних з цим подій, а також перекручування відповідних фактів.

Таким чином, можемо підсумувати та навести рекомендації щодо взаємодії зі ЗМІ:

1. Відкритість та прозорість діяльності правоохоронних органів у сучасному демократичному суспільстві – це процес, що є невіддільним від налагодження якісної комунікації зі ЗМІ.

2. Необхідно залучати експертів як міжнародних, так і національних, в тому числі з бізнес-середовища, адже ефективна діяльність має належно висвітлюватися у ЗМІ. Бренд-стилістика, впізнаваність, якість роботи із соціальними мережами має наближатися до бізнес-стандартів.

3. Необхідно залучати суспільство до обговорення чи навіть впливу на вирішення деяких питань. Наприклад, кольори та їх поєднання нових

автомобілів для поліції обиралися спільно з громадою, що викликало схвалення та відчуття причетності з боку спільноти.

4. Не слід боятися залучати до спілкування з журналістами безпосередніх виконавців роботи.

5. Журналістам, ЗМІ також слід підвищувати свій професіоналізм.

Запропоновано напрями вирішення даного питання, реалізація яких дасть змогу зробити більш ефективними взаємодію правоохоронних органів із ЗМІ у запобіганні злочинності в інформаційній сфері, що в свою чергу удосконалить систему попередження злочинності в інформаційній сфері. Зокрема, запропоновано прийняти нормативно-правовий акт, де б регламентувалися взаємовигідні положення діяльності правоохоронних органів та працівників засобів масової інформації у запобіганні злочинності, в першу чергу тієї, що вчиняється в інформаційній сфері.

У процесі наукового дослідження нами виокремлено напрями взаємодії правоохоронних органів зі ЗМІ у запобіганні злочинності в інформаційній сфері:

- 1) висвітлення стану виявлення, розслідування і запобігання злочинності в інформаційній сфері;
- 2) проведення спільних благодійних акцій;
- 3) акредитація журналістів при правоохоронних органах;
- 4) спільні випуски рубрик, спільні теле- та радіопрोगрами для роботи правоохоронних органів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Liashuk O.N., Yatsyk T.P. Mass media as a factor in promoting the implementation of international wanted persons: Monograph // Actual problems of the humanities. Volum 1. Vienna 2015, «East West» Association for Advanced Studies and Higher Education GmbH, 2015. S. 29.

2. Берназ В. Д., Бірюков В. В., Волобуєв А.Ф. Криміналістика: підручник; Х.: ХНУВС, 2011. 666 с.

3. Гаєвський Б. А. Основи науки управління / К.: МАУП, 1997. 112 с.

4. Данишин М. В. Класифікація способів приховування злочинів у криміналістиці : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза». Харків, 2000. 20 с.

5. Дніпренко Н. К. Комунікативна політика в органах місцевого самоврядування та державного управління в Україні: реалії, нові підходи, вихідні тенденції. Зб. наук. пр. УАДУ: в 4 ч. / [за заг. ред. В. І. Лугового, В. М. Князева]. К.: Вид-во УАДУ, 2000. Вип. 2. Ч. III. – С. 217–223.

6. Ляшук О. М. Особливості міжнародного розшуку осіб, які вчинили кримінальне правопорушення на території України : дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.09 / Олеся Миколаївна Ляшук. Ірпінь, 2015. 264 с.

7. Палеха Ю. І., Водернацький Ю. В. Етика ділових стосунків / К., 1999 138 с.

8. Українська міліція продовжує навчатися якісно співпрацювати зі ЗМІ: офіційний сайт Міністерства внутрішніх справ України, 17 вересня

2013 року. URL: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/888813%3Bjsessionid=E2F4765D22038CDC89E1334858CB516A>

9. Яцик Т.П. Особливості інформаційного тероризму як одного із способів інформаційної війни. *Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України. Серія «Економіка, право»*. 2014. № 2. С. 55-60.

O. Bodunova,

CERTAIN DIRECTIONS OF IMPROVING THE INTERACTION OF THE MEDIA WITH LAW ENFORCEMENT AUTHORITIES IN THE PREVENTION OF CRIME IN THE INFORMATION SPHERE

The relevance of the article is that the current situation in the field of interaction between law enforcement agencies and the media is characterized by an insufficient legal framework, in particular, in terms of clear regulation of this interaction; inefficiency of law enforcement agencies in disseminating information about their activities. The article considers the main aspects of interaction between the media and law enforcement agencies of Ukraine in the prevention of crime in the information sphere. The direction of overcoming the problem of ineffective interaction of these bodies is proposed, such as: conducting appropriate training of law enforcement officials, which is already partially implemented, but only in the activities of one law enforcement agency - the police. And it is expedient to introduce it in all law enforcement agencies. Measures to improve the interaction of law enforcement agencies with the media are proposed, such as: creation and adoption of a legal act that would regulate mutually beneficial provisions of law enforcement agencies and media workers in crime prevention, especially in the information sphere; Law enforcement cooperation should be carried out with those journalists who understand the field of jurisprudence, which minimizes cases of misinterpretation of legal terms and related events, as well as distortion of relevant facts. Recommendations for interaction with the media are presented, such as: openness and transparency of law enforcement activities in a modern democratic society; the need to involve both international and national experts; the need to involve society in the discussion and influence on the solution of certain issues; involvement of direct executors in communication with journalists; increase their professionalism to journalists and the media. It is determined that the need to reform the legislation on the relationship of law enforcement agencies with the media, which will provide a mechanism for their cooperation and minimize material and other costs to ensure effective interaction is a very important step that will ensure the effective functioning of these authorities.

Keywords: *interaction, problems, mass media, law enforcement agencies, crime in the information sphere, prevention*

ЮРИДИЧНА НАУКА

JURIDICAL SCIENCE

НАУКОВИЙ ЮРИДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 2(104)/2020

ЗМІСТ

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Бодунова О. М., ОКРЕМІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ЗМІ ІЗ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ У ЗАПОБІГАННІ ЗЛОЧИННОСТІ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ	5
Войтович І. І., КОРУПЦІЙНА ЗЛОЧИННІСТЬ У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОЇ БЕЗПЕКИ: СУЧАСНИЙ СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ	11
Дмитрашук О. С., КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИ, ЯКА ВЧИНЯЄ ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО	19
Комісаров А. С., ВИДИ І СПОСОБИ ПРИМУШУВАННЯ (ПРИМУСУ) В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ	27
Константинов О. О., ОСОБЛИВОСТІ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ДІЯННЯ ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 211 КК УКРАЇНИ ВИДАЧА НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ, ЩО ЗМЕНШУЮТЬ НАДХОДЖЕННЯ БЮДЖЕТУ АБО ЗБІЛЬШУЮТЬ ВИТРАТИ БЮДЖЕТУ ВСУПЕРЕЧ ЗАКОНУ	35
Кротюк А. М., СПЕЦІАЛЬНО-КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН, ЇХ АНАЛОГІВ І ПРЕКУРСОРІВ У ВЕЛИКОМУ МІСТІ	43
Мойсеєнко В. В., ДЕТЕРМІНАНТИ ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	50
Талах А. М., Колос О. В., ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВІД СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ...	61

Шевченко С. І., НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНСТИТУТУ АМНІСТІЇ ТА ПОМИЛУВАННЯ В УКРАЇНІ ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО	72
---	----

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС

Бойко А. В., СПЕЦІАЛІЗОВАНА ПУБЛІЧНА АДМІНІСТРАЦІЯ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ТРАНСПОРТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	80
Борискін С. А., СИСТЕМА ПРИНЦИПІВ КОНТРОЛЮ У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УКРАЇНІ	89
Віговський С. І., ЩОДО МОЖЛИВОСТЕЙ СТВОРЕННЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ ПРО КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СУДУ	99
Вишнева А. В., ІНСТИТУТ СУДДІВСЬКОГО ВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ СУТНОСТІ	108
Гезь П. О., УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОСНОВИ ПРОТИДІЇ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ В УКРАЇНІ: ПОШУК ПЕРСПЕКТИВ	116
Деточка А. Ю., ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗАВДАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ПРАВООХОРОННОГО ХАРАКТЕРУ	123
Денисюк С. Ф., ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ	130
Камишанський О. Ю., ДО ПИТАННЯ ПРО СПЕЦИФІКУ ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ	137
Кінзбурська В. О., ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИЙ РІВЕНЬ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ	145
Князюк О. Г., ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВИХ ЗАСАД НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ СЕРВІСНИМИ ЦЕТРАМИ МВС УКРАЇНИ	153

Кононець В. П., ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ АДМІНІСТРАТИВНО – ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ ...	166
Коренькова В. С., ДОСВІД КРАЇН БАЛТІЇ У СФЕРІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТА ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	176
Кошиков Д. О., ГАРАНТІЇ ПРАВ УЧАСНИКІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	184
Кучеренко І. Г., ФОРМИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	192
Лаврентьєв Є. О., РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ У ПРИТЯГНЕНІ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ЗА АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ	204
Лапика А. О., АДМІНІСТРАТИВНІ ПРОЦЕДУРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В ГАЛУЗІ БЮДЖЕТУ ТА ФІНАНСІВ	212
Лунін Д. С., АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС МІНІСТЕРСТВА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ	225
Люх В. В., ІНСТРУМЕНТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	237
Мамульчик А. М., ПРИНЦИП НАЙКРАЩОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ДИТИНИ ЯК ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАТУСУ ДИТИНИ, РОЗЛУЧЕНОЇ З СІМ'ЄЮ	248
Мельничук Р. В., АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ РИЗИКАМ У ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	258
Нікітін В. В., ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗМІСТУ ПРИНЦИПУ АДЕКВАТНОСТІ В МІЖНАРОДНИХ УГОДАХ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ	267

Никитюк Я. І., ПЕРІОДИЗАЦІЇ ІСТОРІЇ СТВОРЕННЯ ВИЩОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ	275
Панов В. В., ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНИХ СТЯГНЕНЬ ДО ДЕТЕКТИВІВ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ	288
Петров С. Є., МІСЦЕ ГОЛОВНОГО СЕРВІСНОГО ЦЕНТРУ МВС УКРАЇНИ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	298
Савченко С. В., ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ МЕХАНІЗМУ СПЛАТИ ПЛАТЕЖІВ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ З ОТРИМАННЯМ СПАДЩИНИ ТА ДАРУНКІВ	310
Скороход Г. М., ПОНЯТТЯ ТА ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ УКРАЇНИ	318
Снитнікова М. В., НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ ЩОДО ТРАНСПЛАНТАЦІЇ В УКРАЇНІ	328
Терещенко О. А., ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ	334

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО

Мамченко Ю. А., ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ЯК ІСТОТНА УМОВА ГОСПОДАРСЬКОГО ДОГОВОРУ ПОСТАВКИ	342
---	-----

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА

Гальона І. І., ПОЧАТОК ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ	351
Гірук В. В., ОПИТ МАЛОЛІТНІХ ПОТЕРПІЛИХ ВІД НАСИЛЬНИЦЬКИХ ЗЛОЧИНІВ: ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНІ ЗАСАДИ ...	361
Конюшенко Я. Ю., ВІДОМЧИЙ КОНТРОЛЬ В СИСТЕМІ ГАРАНТІЙ ПРАВ ОСОБИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ	367

Курята Л. Л., КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ «ПОРТРЕТ» ОСОБИ ЗЛОЧИНЦЯ, ЯКА ВЧИНЯЄ ШАХРАЙСТВА ПІД ПРИВОДОМ ПРОПОВІДУВАННЯ ВІРОВЧЕНЬ ТА ВИКОНАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ОБРЯДІ	378
Мартовицька О. В., ПОНЯТТЯ ТА КРИТЕРІЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАСАД НАДАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ	385
Мірковець Д. М., ПОПЕРЕДНІЙ СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЯК ГАРАНТІЯ ЗАКОННОСТІ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСІБ	392
Підпалій В. В., Кислий А. М., ТИПОВІ СЛІДЧІ СИТУАЦІЇ РОЗСЛІДУВАННЯ КРАДІЖОК В УМОВАХ ВЕЛИКОГО МІСТА	403
Пуняга Р. О., ОБСТАВИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ДОКАЗУВАННЮ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЗАЙНЯТТЯМ ГРАЛЬНИМ БІЗНЕСОМ	411
Рудніченко О. М., ОБСТАВИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ВСТАНОВЛЕННЮ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО НЕЗАКОННОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ АБО ВИКРАДЕННЯ ЛЮДИНИ	420
Рябченко К. С., ДОДАТКОВИЙ ПРЕДМЕТ ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ	430
Савицький О. А., ПОВНОВАЖЕННЯ СУДДІ ВИЩОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО СУДУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	439
Смирнов В. А., ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ВИЗНАННЯ ДОКАЗІВ НЕДОПУСТИМИМИ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ	446
Сорочан А. В., ОРГАНІЗАЦІЯ І ПЛАНУВАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ ШАХРАЙСТВА, ЩО ВЧИНЯЄТЬСЯ НА ПЕРВИННОМУ РИНКУ НЕРУХОМОСТІ	454
Фарима М. М., ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ТОРГІВЛІ ДІТЬМИ АБО ІНШОЇ НЕЗАКОННОЇ УГОДИ ЩОДО ДИТИНИ	462

Федосова О. В., ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ У ХОДІ РОЗСЛІДУВАННЯ КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКИХ ЗЛОЧИНІВ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ НЕПОВНОЛІТНІМИ	472
--	-----

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Павленко В. В., ВИБОРИ ТА ВИБОРЧА СИСТЕМА В УКРАЇНІ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	485
--	-----

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Мірошниченко С. С., ЕКОНОМІЧНИЙ ТЕРОРИЗМ – СКЛАДОВА ЧАСТИНА МІЖНАРОДНОЇ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ЗАГРОЗИ	497
--	-----

Телешецький О. І., ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ТЕОРІЇ НЕЙТРАЛІТЕТУ	505
--	-----

СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

Федорченко А. А., СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ СУДІВ В УКРАЇНІ: ПОНЯТТЄВИЙ АСПЕКТ	511
---	-----

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

Стороженко І. О., ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ (НА МАТЕРІАЛАХ УКРАЇНСЬКИХ ГУБЕРНІЙ У СКЛАДІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ)	519
--	-----

ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Гнатенко К. В., ІСТОТНІ ОЗНАКИ ПРИНЦИПІВ ПРАВА СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	527
--	-----

Іншин М. І., ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПРАВ СУДДІВ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЇХ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	535
---	-----

Підпала І. В., СТРУКТУРНІ ЕЛЕМЕНТИ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ МОРЯКІВ	544
---	-----

Таможанський О. В., ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ГНУЧКИХ ФОРМ ПРАЦІ	557
---	-----

**ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО;
МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО**

Луцька Г. В., ПРИНЦИПИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ОХОРОНИ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ, ЯКІ ПРОЖИВАЮТЬ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ	565
---	-----

Оганісян Ц. В., ОКРЕМІ АСПЕКТИ ФІКТИВНОГО ШЛЮБУ: ПОНЯТТЯ, ПІДСТАВИ, НАСЛІДКИ	573
---	-----

Северінова О. Б., ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНА РОБОТА З КАДРАМИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УРСР У ПЕРЕДВОЄННИЙ ПЕРІОД	580
---	-----

Шкарупа К. В., ОСОБЛИВОСТІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ СТАНОВЛЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ АДВОКАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ ФРАНЦІЇ ТА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ)	589
---	-----